

Moncton
Decembrie 2017

SAINT VARLAAM
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
NEW BRUNSWICK
CANADA

PICĂTURI DE ÎNȚELEPCIUNE

„Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu”
(Pildele lui Solomon 1.7)

An I Nr. 3 DECEMBRIE 2017

„Hristos se naște, măriți-l! Hristos din ceruri, întâmpnați-l!
Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului
tot pământul și cu bucurie laudați-l, popoare, că S-a
preamărit!”

MISIUNEA NOASTRĂ

Înființarea Misiunii noastre coboară nu mult în istorie. Gândul și nevoia unui lăcaș de cult, în care românii din Provincia New Brunswick să se reunească în rugăciune, sub mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu, au prins contur în anul 2012, când a început și dialogul cu Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America, în perspectiva numirii unui preot slujitor permanent.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Nathaniel Popp, începând cu prima slujbă, din ziua de Crăciun 2016, săvârșim Sfânta Liturghie, în fiecare duminică, alternativ, în trei orașe ale Provinciei: Moncton, Fredericton și Saint George. De asemenea, Sfintele Slujbe sunt adresate nu numai credincioșilor de naționalitate română, ci tuturor credincioșilor ortodocși, limba liturgică fiind, atât româna, cât și engleza, în egală măsură.

Pentru că nu avem un lăcaș de cult propriu, țelul nostru este să avem o Biserică, în tradiție și stil românesc. Suntem convingși că Sfântul Ierarh Varlaam, la un moment dat, își va face Casă, însă până atunci, datoria sfântă a noastră este să zidim Biserica tainică înăuntrul nostru și între noi. Să ne cultivăm viața noastră duhovnicească, prin participarea activă la Sfintele Slujbe, prin aducerea copiilor și tinerilor la Biserică, spre a-i învăța principiile de căpătâi ale credinței noastre: dragostea și iertarea.

Fie ca Bunul Dumnezeu să binecuvinteze Provincia și Comunitatea noastră, ca să trăim în pace, bucurie și armonie și să ne păzească de toată uneltirea celui viclean, iar acest prim număr al revistei noastre să dăinuiește peste ani.

MISIUNEA ORTODOXĂ ROMÂNĂ „SFÂNTUL IERARH VARLAAM” - NEW BRUNSWICK (date de contact)

Paroh: Pr. Dr. Cezar PELIN

Adresa: 12 Sutton Court, Moncton, NB, E1G 2G8

E-mail: caesarpelin@gmail.com

Tell. Cell.: 1(506) 878-1317

Președinte Consiliu Parohial: Dna. Camelia RADU

E-mail: camiradu6@gmail.com

St. Varlaam Church

Cont bancar: **403940054216** – Scotia Bank

Website: <https://www.saintvarlaam.ca>

Facebook: <https://www.facebook.com/NewBrunswickStVarlaam>

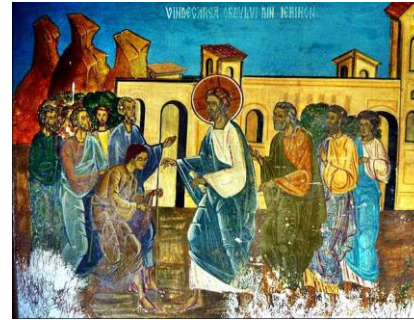
Având ca ocrotitor spiritual și model de urmat pe Sf. Ierarh Varlaam, Dumnezeu ne transmite mesajul că Generației noastre îi revine responsabilitatea, dar i se oferă și șansa de a-și înscrie numele în istorie și în Împărăția Sa, prin consolidarea comunității noastre din New Brunswick, în jurul Scaunului Împărătesc al lui Hristos și prin dănuirea și transmiterea mai departe a bunurilor spirituale și culturale, realizate cu jertfă de către înaintașii noștri.

Duminica a 31-a după Rusalii

(Vindecarea orbului din Ierihon)

3 decembrie 2017

Text Evanghelic:

„Și când S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind. Și, auzind el mulțimea care trecea, întreba ce e aceasta. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul. Și el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine! Și cei care mergeau înainte îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine! Și oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat: Ce voești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văd! Și Iisus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul, care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu”. (Luca 18.35-43)

IDEI PRINCIPALE :

- S-ar părea, de multe ori, că viața aceasta pământească nu mai are nici o prelungire dincolo. Trăim aici, până la cimitir, ne îngroapă, ne pun o cruce pe mormânt și urmează uitarea. Dar nu este așa. După ușa mormântului, ni se deschide o nouă lume.

- Biblia nu dă numele bogatului, în schimb, ni-l spune pe cel al săracului. Aceasta înseamnă că Dumnezeu nu a reținut și nu a scris numele bogatului în Cartea Vieții, ca în cazul lui Lazăr. A cunoaște numele cuiva înseamnă a cunoaște acea persoană, a avea părtășie cu ea. În cultura biblică, între persoană și nume, există identitate.

- Nu contează fastul din ziua înmormântării. Contează dacă te iau îngerii lui Dumnezeu sau diavolii. Iar pentru a avea parte de alai ceresc, la sfârșitul zilelor, contează felul cum ai trăit pe acest pământ.

- Cine nu ascultă de Moise și de Prooroci (de Biserică), nu va asculta nici dacă cineva se va întoarce din morți (Hristos Mântuitorul).

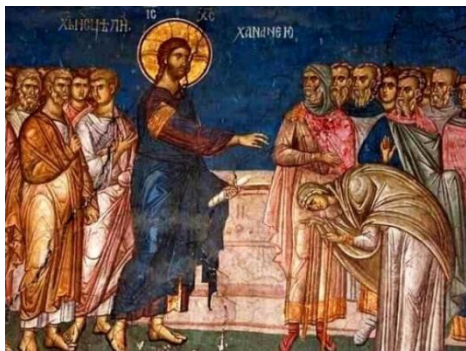
Duminica a 27-a după Rusalii

(Tămăduirea femeii gârbove)

10 decembrie 2017 - Saint George - ora 02.00 PM

(St. Mark Anglican Church, 28 Main Street)

Text Evanghelic:

„În vremea aceea, Iisus învăța într-una din sinagogi sâmbăta. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum; Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, ești dezlegată de neputința ta. Și Și-a pus mâinile asupra ei, și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu. Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta,

răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei! Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, și nu-l duce să-l adape? Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei? Și zicând El acestea, s-au rușinat toți care erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvârșite de El”. (Luca 13.10-17)

IDEI PRINCIPALE :

- „Ce să fac, ca să moștenesc viața cea veșnică?” Chiar dacă suntem fiii lui Dumnezeu, tot trebuie să facem ceva, pentru a moșteni viața cea veșnică. Nu e de ajuns că mă numesc „creștin”, ca să intru în Rai. Trebuie să fac ceva.

- „Ce este scris în Lege, cum citești?” Avem datoria sacră de a citi/studia Biblia (Cuvântul lui Dumnezeu). Șiu ce este scris acolo? Înțeleg ce este scris acolo?

- Pentru a ne putea mântui, nu trebuie să rămânem la stadiul „teoretic” al Legii lui Dumnezeu; doar să știi ce spune Legea, ci trebuie să o transpun în practică – „mergi și fă și tu asemenea”!

- Prin „aproapele”, nu trebuie să înțelegem doar pe cel din familia noastră, sau comunitatea noastră, sau cercul nostru de prieteni, etc. Prin „aproapele”, înțelegem pe tot omul, cu care relaționăm și ne intersectăm în viața de zi cu zi. Așa Dumnezeu face să plăuă și peste cei buni și peste cei răi, și noi, tot așa, trebuie să fim aproape față de cel care este în nevoie.

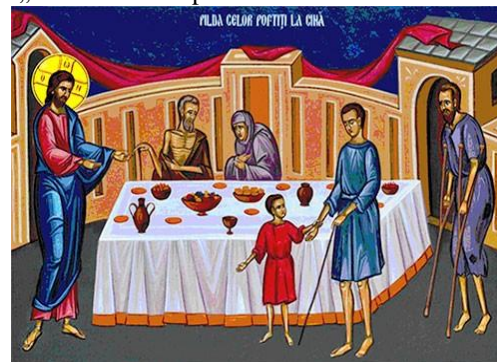
Duminica a 28-a după Rusalii

(Pilda celor poftiți la cină)

17 decembrie 2017 - Halifax - ora 02.30 PM

(First Congregational Church, 1871 Seldon St.)

Text Evanghelic:

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; Și a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata. Și au început unul câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Țarină am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o văd; te rog iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat, și de aceea nu pot veni. Și întorcându-se, sluga a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slugă: Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa, căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea”. (Luca 14.16-24)

IDEI PRINCIPALE :

- „Cugeta în sine...” – niciodată vorba cu tine însuși nu-ți va arăta calea, pe care trebuie să mergi; doar discuția cu Dumnezeu poate să-ți lumineze calea.

- „Nebune!” – Folosirea acestui cuvânt o mai găsim în Psalmul 52.1, unde ni se spune: „Zis-a cel nebun în inima sa - nu există Dumnezeu!”. Deci, când negi existența lui Dumnezeu, când faci abstracție de existența Lui, intervine nebunia; dereglarea în tot ceea ce este firesc. Natura umană nu poate fi înțeleasă și nu-și poate urma țelul, în afara existenței lui Dumnezeu. Negarea existenței lui Dumnezeu este păcat împotriva Duhului Sfânt (care nu se iartă niciodată), pentru că este împotriva a ceea ce este evident.

- Acest bogat nu avea cunoștință de existența sufletului său. Cine neagă existența lui Dumnezeu, nu are o imagine clară a propriului suflet. În viziunea sa, bogatul oferă lucruri materiale pentru hrana sufletului; or, lucrul acesta nu e posibil. De asemenea, este de condamnat trândăvia, la care bogatul dorește să se înhame. Trândăvia este un păcat. Ființa umană trebuie să fie într-o permanentă mișcare către Dumnezeu.

Duminica dinaintea Nașterii Domnului

(Genealogia Mântuitorului)

24 decembrie 2017 - Moncton

(St. George Anglican Church, 51 Church Street)

Text Evanghelic:

„Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui; Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Iobed, din Rut; Iobed a născut pe Iesei; Iesei a născut pe David regele; David a născut pe Solomon din femeia lui Urie; Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia; Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia; Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia; Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon; După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud; Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care se cheamă Hristos. Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: Iată, *Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu.* Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus”. (Matei 1.1-25)

IDEI PRINCIPALE :

- Hristos trece direct la latura practică a credinței, pentru că știa că acel tânăr excela în latura teoretică. Tot ceea ce știa el, ca și doctrină, trebuia să se reflecte în viața de zi cu zi.

- „Toate acestea le-am păzit încă din tinerețile mele” - așadar, și tânărul trebuie să fie preocupat de viața viitoare, nu numai cei în vârstă. Cineva spunea că lui Dumnezeu îi place și „carnea, nu numai oasele”. Cât suntem tineri, avem tendința

SCRISOARE PASTORALĂ LA SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS 2017

Hristos se naște, măriți-l!

Mijlocitor Te-ai facut între Dumnezeu și oameni, Hristoase Dumnezeuul nostru, căci prin Tine, Stăpâne, către Părintele Tău, Începătorul luminii, am aflat întoarcere din noaptea necunoștinței. (Imrosul 5 din Canonul Înainteprăznuirii)

Iubiții mei Fii Duhovnicești în Hristos Domnul:

Cucernic cler, precucioși monahi și binecredincioși creștini ai de Dumnezeu-păzitei noastre Episcopii,

Har și Pace de la Dumnezeu-Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, iar de la noi, arhierești binecuvântări!

Iubiți Credincioși,

Încă o dată, Bunul nostru Dumnezeu ne-a învrednicit de darul de a sărbători Nașterea Fiului Său, Unul-Născut, Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Am încheiat cele 40 de zile de post în care ne-am pregătit cu sufletul, pentru această mare sărbătoare. Am avut ocazia să ascultăm citiri din Sfânta Evanghelic în duminicile precedente, care ne-au vestit Nașterea Domnului Hristos.

Ca oameni, în cursul vieții noastre, ne însușim anumite obiceiuri și cântece tradiționale ale acestei frumoase sărbători. Mai mult, este tradițional să ne vizităm rudele și prietenii și să împărțim urări de bine și cadouri și să ne bucurăm împreună. Dar totuși, este de mare folos duhovnicesc pentru noi, astăzi, să reflectăm asupra importanței acestui praznic în viața noastră, în viața lumii și în istoria umanității. De aceea, vă întâmpin cu aceste gânduri despre însemnătatea acestui unic eveniment: Domnul însuși vine să se sălășliască între noi, ca ne pregătească să sălășluim împreună cu El.

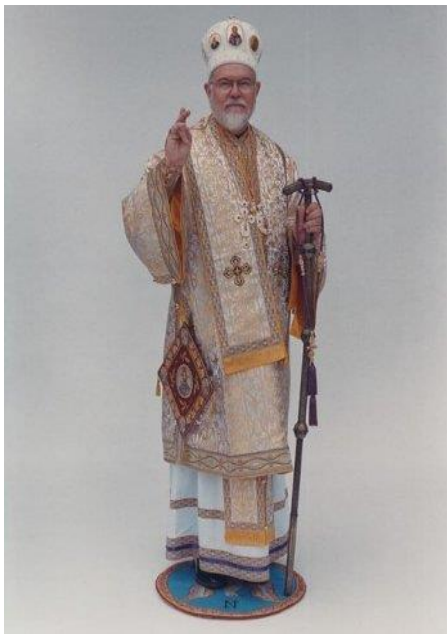
Prima carte din Scriptură, Cartea Facerea, ne spune că Dumnezeu este Creatorul a tot ceea ce este și este Părintele întregii omeniri, pe care El a făcut-o după chipul și asemănarea Sa (Facerea 1-2), când „a privit Dumnezeu toate câte a făcut și iată erau bune foarte (Facere 1.31). „Atunci, luând Domnul Dumnezeu țărână din pământ, a făcut pe om și a suflat în fața lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie”(Facerea 2.7).

Sfântul Iustin Martirul ne amintește că: „[Oamenii] au fost făcuți ca și Dumnezeu, fără suferință și moarte, cu condiția să țină poruncile Lui și să fie considerați vrednici pentru numele Fiului Său. Toti oamenii sunt vrednici să devină dumnezei și să aibe puterea de a deveni fiii celui Preaînalt”.

Sărbătorim venirea în lume, în istoria omenirii, sau întruparea lui Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl, care s-a pogorât din ceruri pentru noi oamenii și s-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria pentru mântuirea noastră. Domnul Iisus Hristos, din toate veacurile, pentru întreaga omenire, este singurul și unicul mijlocitor între Tatăl și noi.

Sfântul Atanasie cel Mare în cunoscuta sa lucrare, *Despre întrupare*, ne reamintește: „Cuvântul Tatălui este El însuși divin, că toate lucrurile care sunt își datorează ființa lor în voința și puterea Lui și că, prin El, Tatăl cel Bun rânduieste creația, că prin El toate lucrurile se mișcă și prin El toate primesc ființa” (Capitolul 1). Reflectând în Cartea Facerea, este necesar să ne reamintim că Iisus Hristos a existat din toată veșnicia și că această creație a ajuns la ființă prin El.

Dar cum a ajuns Dumnezeu, pe care nu-l putem vedea sau atinge, să asume natura umană căzută și să fie văzut și auzit? (I Petru 1.8). Și de ce a fost nevoie de acest lucru? Sfântul Evanghelist Luca ne spune că Arhanghelul Gabriel, a fost trimis la o tânără numele Maria, supunerea și slujii lui primit a purta pe Dumnezeu; și, îndemnului de la numele, Iisus. evreiește este înseamnă este răspunsul la asupra Sa natura căzută: pentru a din moarte și Sfânt de Viață la crearea cu Tatăl și cu umbrit pe Mântuitorul Iisus din ea, fiind Betleem.

Sfântul Ioan Gură de Aur, în Omilia sa pentru dimineața Crăciunului, explică pentru noi nașterea lui Hristos din fecioară: „A fost potrivit ca Dătătorul întregii sfințenii să intre în această lume printr-o naștere feciorească și sfântă. Căci El este cel care a plăsmuit pe Adam cel vechi din pământ feciorelnic, iar din Adam, fără ajutor femeiesc, s-a format femeia. Căci, așa cum fără de femeie, Adam a produs femeia, la fel și Fecioara fără de bărbat, astăzi, a născut Om.”

Să ascultăm și cuvintele Sfântului Ioan de Kronstadt despre această sărbătoare:

fecioară, cu care, prin încrederea ei în a Dumnezeu, a Fiul lui conform înger, i-a pus Numele său în Yoshua, care Mântuitor. Acesta „de ce?” El a luat noastră distrusă și mântui omenirea stricăciune. Duhul Dătător, care a dus omenirii împreună Cuvântul, Acesta a Fecioara Maria, și Hristos s-a întrupat născut în ieslea din

„El [Hristos] a venit pe pământ, Cel Care la început ne-a creat din pământ și a suflat în noi suflarea Lui divină;

El a venit, Cel Care dă tuturor viața și suflarea și toate lucrurile (Fapte 17.25);

El a venit, Cel Care printr-un singur cuvânt, a adus toate lucrurile văzute și nevăzute din neființă întru ființă, Cel Care printr-un singur cuvânt a făcut păsările, peștii, animalele, insectele și toate creaturile existente sub pronia și îngrijirea Lui cea atotputernică;

El a venit, Cel, pe care nenumăratele cete ale îngerilor îl laudă continuu cu bucurie. Și în ce fel smerit a venit El! El s-a născut dintr-o sărmană Fecioară, într-o peșteră, înfășurat în haine sărăcicioase și s-a culcat în iesle.” (Viața Mea în Hristos).

Hristos, Domnul și Dumnezeuul nostru, a venit dintru veșnica împărăție pe pământ, pentru a umbla cu noi, a ne călăuzii, a ne aduce înapoi întru împărăția veșnică, ducându-ne din întunericul necunoștinței în prezența Părintelui luminii. Părinții Bisericii vorbesc despre marea smerenie a lui Dumnezeu în a lua natura noastră limitată și muritoare, pentru a ne îndumnezei. Acesta este sensul acestei sărbători în viața noastră, în viața lumii: suntem chemați și invitați să devenim în asemănare cu Dumnezeu, așa cum El este prin natură.

Sfântul Atanasie spune că: „Fiul lui Dumnezeu a făcut om, ca noi să ne facem dumnezei ” și „când Dumnezeu s-a descoperit, s-a unit cu natura noastră muritoare, pentru a îndumnezei omenirea, prin această strânsă legătură cu divinitatea” (Despre întrupare).

Și alți Sfinți Părinți spun la fel. Sfântul Irineu spune astfel: „Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, care, prin dragostea Lui, care depășește toate, s-a făcut ceea ce noi suntem, ca El să ne aducă să fim chiar ceea ce El însuși este”. Și Sfântul Clement din Alexandria explică: „Cuvântul lui Dumnezeu a devenit Om, ca să putem învăța de la Om, cum omul să devină Dumnezeu.”

Astfel, sărbătoarea aceasta este pentru noi o chemare să fim fii ai lui Dumnezeu prin intermediul Fiului Său, Iisus Hristos. Acest lucru este numit teologic, theosis,

așa cum ne explică Sfântul Maxim Mărturisitorul: „În theosis, omul (chipul lui Dumnezeu) devine asemănător cu Dumnezeu; el se bucură în toată plenitudinea care nu îi aparține prin natură, deoarece harul Duhului triumfă întru el și pentru că Dumnezeu acționează în El”.

O explicație suplimentară a Sfântului Grigorie de Nyssa ne este de mare învățătură: „Dumnezeu este acum pe pământ și Om în cer; din toate părțile, toate se unesc. Deși era Dumnezeu, El a devenit Om; fără să nege că este Dumnezeu. Deși fiind Cuvântul nepătruns, El a luat trup; ca să locuiască printre noi, a devenit trup. El nu a devenit Dumnezeu; El a fost Dumnezeu. De aceea, El a devenit trup, astfel încât El, pe care cerul nu l-a cuprins, azi, de iesele a fost cuprins. El a fost pus într-o iesle, astfel încât El, prin care se hrănesc toate lucrurile, să poată primi hrana, asemenea unui prunc, de la Maica Sa Fecioară” (Cuvântări Teologice).

Sfântul Atanasie cel Mare continuă: „În smerenia Sa, Domnul nu a venit să se expună. El a venit să vindece și să-i învețe pe oamenii care sufereau. Dar pentru Cel care a venit să vindece și să învețe, menirea nu a fost doar să sălășluiască aici, ci să se pună la dispoziția tuturor celor care aveau nevoie de El” (Despre întrupare).

Această „smerenie nemărginită” este lăudată de Sfântul Ioan de Kronstadt:

„Bogațiile, onorurile, slava acestei lumi! Cădeți la pământ, plecați-vă la pământ cu smerenie, cu lacrimi de umilință și recunoștință profundă înaintea Mântuitorului

oamenilor și împărtășiți bogățiile voastre cu cei săraci și nevoiași.

Nu va mândriți cu distincțiile voastre vizibile și trecătoare, căci adevărata distincție poate fi găsită numai în virtute. Slava acestei lumi! Învață aici, înaintea ieslei, care este vanitatea ta. Astfel, să ne

smerim cu toți; să cădem la pământ înaintea acestei nemărginite smerenii și deșertării a Stăpânului a toate, a lui Dumnezeu, care a venit să ne vindece bolile, pentru a ne mântui de mândrie, deșertăciune, corupție și orice necurăție păcătoasă” (Viața mea în Hristos).

De aceea, Domnul Hristos este doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, vindecându-ne și readucându-ne în pacea cu Tatăl nostru Cel din ceruri. Aceasta este ceea ce înseamnă mântuirea: să fim luați din întunericul ignoranței trecătoare, în care noi ne punem și să ajungem la trăirea cea fără sfârșit, împreună cu Creatorul a toate.

Să ne bucurăm în acest eveniment și să acceptăm invitația Sfântului Ioan de Kronstadt: „Deci, fraților, de ce este nevoie de la noi pentru ca noi să ne folosim de tot harul adus nouă dintru înălțime prin venirea pe pământ a Fiului lui Dumnezeu?”

Ceea ce este necesar, în primul rând, este credința în Fiul lui Dumnezeu, în Evanghelie, ca mântuire - dăruirea învățării cerești; o adevărată pocăință a păcatelor și corectarea vieții și a inimii; comuniune în rugăciune și în Sfintele Taine; cunoașterea și împlinirea poruncilor lui Hristos.

Haideți, atunci, frați și surori, aduceți aceste virtuți, ca dar pentru Cel care s-a născut pentru binele mântuirii noastre. Dumnezeu și omul vine să moară pentru noi. Aceasta, de la noi, va fi cea mai plăcută formă de jertfa pentru Dumnezeu și pentru pruncul Iisus Hristos. (Predica Despre Nașterea lui Iisus Hristos).

Dragi mei, mă rog ca aceste câteva cuvinte despre adevăratul sens al acestui eveniment profund, care a schimbat istoria lumii, să ne lumineze, pentru a mulțumi lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt!

Hristos se naște! Măriti-L!

+ NATHANIEL,

Din mila lui Dumnezeu și voia Poporului, Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America, a Bisericii Ortodoxe din America.

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos (Crăciunul)

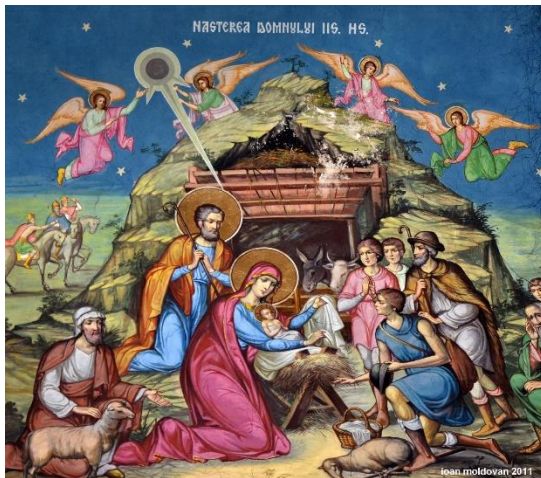
25 decembrie 2017 - Moncton

(St. George Anglican Church, 51 Church Street)

Text Evanghelic:

„Iar dacă S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui. Și auzind, regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el. Și adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, căuta să afle de la ei: Unde este să Se nască Hristos? Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa este scris de proorocul: *Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul care va paște pe poporul Meu Israel. Atunci Irod chemând în ascuns pe magi, a aflat de la ei lămurit în ce vreme s-a arătat steaua.*

Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă Îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă închin Lui. Iar ei, ascultând pe rege, au plecat și iată, steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncul. Și văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare foarte. Și intrând în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, și căzând la pământ, s-au închinat Lui; și deschizând vistierile lor, I-au adus Lui daruri: aur, tămâie și smirnă. Iar luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor”. (Matei 2.1-12)

CUVINTE PENTRU SUFLET

How I became a Christian Orthodox....

When I went to university I decided to start really searching for God and wanted to know if God is real, and if he is I wanted to follow him as best as I possibly could and that meant I had to find out which Church was correctly teaching about God. I spent a lot of time praying and just asking God to show me where he is, and I started reading the writings of the Church Fathers. One of the first that I read was St. Ignatius of Antioch, reading his letters really changed me. First the realization that there really were real people that knew the apostles and added to the witness of the scriptures that Christ and his resurrection were real. This confirmed to me that the Bible is true. The way he ended his letter to St. Polycarp especially made it real

to me and made me see that these were real people, taught by the apostle John, who were striving to follow the teachings of Christ. Also the way St. Ignatius talks about his own martyrdom, that he was happy to die for Christ made me desperately want the faith that he had. Among other Church Fathers I also read Clement of Rome his writings taught me about the importance of submitting to authority in the Church, something also mentioned by St. Ignatius I now learned was taught by another important early Christian and St.

Clement was even mentioned in the Bible.

This whole time I had been attending different Protestant churches and occasionally a Roman Catholic one, and I was also listening to various podcasts by different Christian denominations including one by an Antiochian Orthodox Priest in the USA. I knew that the churches I was attending were not matching up with the Church described by these early Christians I was reading and I did not feel any connection to God while I was there. In early 2016 on a Saturday after a lot of prayer I decided I should try an Orthodox Church at least once since I was liking what I heard in podcasts and online writings. I looked up the nearest Orthodox Church to me and I was a quite nervous to go to a Church that was very unfamiliar to me so I emailed the priest on the website of St. Herman of Alaska Orthodox Church saying I was considering coming. Father Laurence (who would eventually baptize me) replied right away saying that he would love to see me the next morning, so even though I was nervous I decided to go. The liturgy was like nothing I had ever

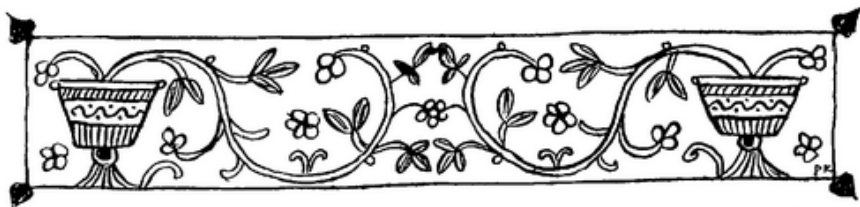
experienced before and I knew instantly that God was with us and that this was exactly what I had been searching for. I continued going to this church for the rest of the school year and even got a prayer book and some icons. Praying with the icons and saying prayers prepared by the Church allowed me to truly focus on Jesus like never before. This is also when I started following some of the Orthodox Churches fasts and instantly found that they helped me to love God more and improve the fight against sin in my life.

When I went home for the summer I was trying to make the decision if I should join the Orthodox Church when I go back to school in the fall. Before I made that decision I needed to go to another Orthodox Church and see if it was simply the one Church I went to that I loved or if it was truly Orthodoxy. I found out that there was going to be a Romanian Orthodox liturgy in Moncton and decided I would go. The liturgy was beautiful and after attending it even though it was not in English so I did not understand most of it, I knew God was present and that I needed to join this Church. So when I went back to university in the fall I became a catechumen and was baptised in April 2017.

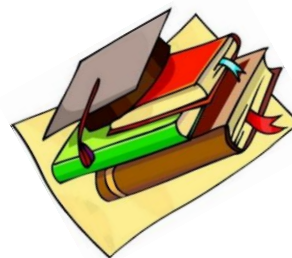
Communion in the Church is the closest encounter with God I have ever had, and the personal aspect of confession that the Priest really cares and wants to help you overcome your sins has really helped me to improve in my life. The Church has made me want to live up to higher standards and provided me with many examples of righteous Saints that I can learn lessons from and strive to live like. I am very thankful for the Church and the help it provides in helping me to better myself and worship God.

Connor

DICȚIONAR

CATEHUMEN (ο κατηχούμενος, ου; lat. catehumenus) - persoană care se pregătea, prin instrucție specială, să primească botezul creștin. Catehumenatul este o stare intermediară între cea de necreștin și cea de creștin. Instituția catehumenatului a existat până în secolul al V-lea.

Perioada catehumenatului era mai scurtă, timp în care candidații învățau adevărurile de bază ale credinței creștine. Rânduiala catehumenatului avea loc separat de Botez. Astăzi, când este generalizat pedobaptismul, adică botezul copiilor, el se face unit cu Botezul. În vechime, admiterea pentru botez a catehumenilor, era stabilită de către episcop, care, după o perioadă de pregătire, făcea examinarea și trierea candidaților. Acest examen, care se numea εἰζέτασις (scrutinia), se făcea în miercuria săptămânii a patra a Sfântului și Marelui Post, urmând ca ei să se boteze la sărbătoarea Paștelui. În acea miercuri avea loc înscrierea candidaților pentru botez, devenind *competentes*, φωτιζόμενοι sau βαπτιζόμενοι, adică apți pentru botez și erau pomeniți special la Liturgia Darurilor mai înainte sfințite, în a doua jumătate a Postului, Botezul fiind socotit luminare. Se făcea apoi evanghelizarea lor, adică lepădarea de Satana, și unirea cu Hristos, însoțită de mărturisirea credinței în Hristos, în vinerea Patimilot. Întrunirea și catehizarea lor se făcea în săli speciale, existente pe lângă bisericile creștine vechi.

COLIVĂ (τα κόλλυβα; το κόλλυβον, ου) – jertfă sau ofrandă, adusă celor adormiți, la zilele lor de pomenire. Coliva se pregătește din grâu fiert, amestecat cu miere și zahăr și cu alte ingrediente și arome. Ea simbolizează trupul celui răposat, grâu fiind elementul principal al hranei omului. Coliva este și expresie văzută, materială a învățaturii noastre despre înviere și nemurire, bobul de grâu fiind dat ca exemplu pentru înviere. Ca să aducă roadă, el trebuie îngropat în pământ, să putrezească și apoi să răsară, să crească și să rodească (Ioan 12.24; I Cor. 15.36). Dulciurile și ingredientele folosite la pregătirea colivei simbolizează virtuțile sfinților sau dulceața vieții veșnice, pe care dorim să le câștige și cei răposați. Coliva se folosește la înmormântare, apoi la toate soroacele de pomenire a morților: la nouă zile, la 40 de zile, la trei, șase și nouă luni, la un an de la deces, apoi în fiecare an până la șapte ani, la sămbetele morților. Împreună cu coliva se întrebuițează pâine sub formă de colaci, vin și lumânări, care simbolizează Trupul, Sângele și Lumina lui Hristos. Vinul cu care se stropește trupul celui răposat, coliva, mormântul și groapa ne aduce aminte și de aromatele și balsamul cu care a fost uns trupul Mântuitorului, ca și de Sfântul Sânge din Sfânta Euharistie, ca și de nemurire și înviere pentru viața veșnică.

ISTORIA ÎN ACTUALITATE

1 Decembrie 2017 – Fredericton

În ziua de 1 Decembrie, în Orașul Fredericton, în fața Clădirii Adunării Legislative a Provinciei New Brunswick, în prezența a câtorva Români, a avut loc ceremonia de arborare a Drapelului Național Român, cu prilejul Sărbătorii Zilei Naționale a României.

Din partea autorităților locale, a participat Dl. Benoit Bourque, Ministrul Sănătății și prieten al Comunității Românilor din Provincia noastră.

Sărbătoarea Zilei Naționale a României și a românilor de pretutindeni Moncton – 3 decembrie 2017

În ziua de 3 Decembrie 2017, în incinta *Camp Centennial*, Moncton, a avut loc sărbătoarea Zilei Naționale a Românilor din Provincia New Brunswick.

A fost un moment istoric, moment de ne-uitat, moment, pe care Dumnezeu ni l-a sădit adânc în sufletul fiecăruia dintre noi, celor ce am participat.

S-a confirmat încă o dată ceea ce Psalmistul David spunea cu mii de ani în urmă: „Cât de bine este și cât e de frumos, ca să fie frații împreună”.

Pe lângă faptul că ne-am reunit peste 100 de Români, această zi a fost una istorică și pentru că, pentru prima dată, am avut bucuria și onoarea prezenței mai multor autorități locale:

– Dl. Consul Genral Onorific Mircea Roman

– Dl. Benoit Bourque, Ministrul Sănătății în Guvernul Provinciei New Brunswick

– Dl. Vinay Wadnikop, Președinte al MAGMA (Asociația Multiculturală a

Regiunii Greater Moncton)

– Dna. Cecile Cassista, Vice-Primar al orașului Riverview

– Dl. Charles Leger, Vice-Primar al orașului Moncton

– Dl. Yves Bourgeois, Decan de studii al Universității Moncton, Campus Shippagan.

Tuturor le mulțumim pentru cuvintele frumoase rostite la adresa noastră, a românilor.

Mulțumim copiilor, care ne-au uimit cu dorința și cu seriozitatea lor, în învățarea colindelor și care ne-au oferit câteva crâmpoie din propria

noastră copilărie

La Mulți Ani, România! La Mulți Ani, Români!

Halifax – 3 decembrie 2017

Sărbătorirea Zilei Naționale a românilor din Provincia Nova Scotia a avut loc

Duminică, 3 decembrie 2017, în downtown Halifax, cu participarea majorității comunității românești de aici – aproximativ 80 de persoane.

De asemenea, am avut invitați din partea colegilor și prietenilor canadieni și de alte naționalități.

Pe lângă faptul că ne-am înfruptat din bucatele tradiționale românești, care au ne-au transpus pentru câteva ore pe tărâmul mioritic, am cantat imnul României, Hora Unirii și alte câteva cântece de petrecere, acompaniați fiind la vioara și pian.

Am recitat poezii românești și am jucat horele noastre străbune. Această

sărbătoare a constituit și un prilej de a cunoaște noi familii de români, venite în Provincia Nova Scotia.

La Mulți Ani, România! La Mulți Ani, Români!

A consemnat pentru revista noastră

Dna. Mihaela Oncel – Halifax.

CUVINTE PENTRU SUFLET

Dragi prieteni,

Este o onoare și o bucurie pentru mine, de vă adresa câteva cuvinte, acum în prag de Sărbători. Țin, de la bun început, să salut și să felicit prima Parohie Ortodoxă Românească, din Provincia New Brunswick - Biserica Sfântul Ierarh Varlaam.

Doresc să subliniez efortul extraordinar al primului Paroh fondator Cezar Pelin și al întregii echipe de benevoli, care îl susține în această importantă misiune, de a ne face pe noi, credincioșii, să îl descoperim și să îl purtam în noi pe Iisus Christos.

Îi doresc Parohiei să fie mereu plină de viață, pentru mulți ani, de acum înainte.

În aceeași notă, doresc să subliniez prezența din ce în ce mai puternică a Comunității Românești în provincia noastră.

Nu putem să nu observăm importanța contribuției, pe care voi toți o aduceți la îmbogățirea contextului social, din provincia și din țara noastră.

Populația Noului Brunswick descoperă acum, ceea ce eu am cunoscut acum cinsprezece ani: poporul român este ingenios, prietenos, popor de care te atașezi rapid.

Multumesc mult că sunteți membri importanți ai Comunității noastre.

Profit de ocazie, pentru a vă ura un sincer La Multi Ani, de Ziua Națională, Crăciun și Sărbători fericite, precum și un An Nou 2018, cu sănătate, bucurii sufletești și prosperitate.

Al Dumneavoastră, Benoît Bourque, Ministrul Sănătății – New Brunswick.

FILE DE PATERIC

† Zis-a avva Ruf: „Cel ce șade într-o ascultare de părintele său duhovnicesc, mai multă plată are, decât cel ce petrece singur în pustie”. Și spunea că a povestit unul din părinți: „Am văzut patru cete în cer. În cea dintâi, era *omul care este bolnav și mulțumește lui Dumnezeu*. În a doua ceată era *cel ce umblă după iubirea de străini și în aceasta stă și slujește*. În a treia ceată era *cel ce petrece în pustie, nevăzând om*,

și în a patra ceată era *cel ce șade în ascultare de părintele său duhovnicesc și i se supune lui, pentru Domnul*. Și cel din a patra ceată purta lanț de aur și pavăză și mai multă slavă avea, decât ceilalți. Iar eu am zis celui ce mă povățuia: „Cum acest mai mic, are slavă mai multă decât ceilalți?” Iar el răspunzând mi-a zis: „Fiindcă cel ce umblă după iubirea de străini, cu voia sa o face, și cel ce este în pustie, cu voia sa s-a dus; iar acesta, care are ascultare, toate voile sale lăsându-le, atârnă de Dumnezeu și de părintele său. Pentru aceasta, mai multă slavă a luat decât ceilalți. Deci, fiilor, pentru aceasta este bună ascultarea, care pentru Domnul se face. Ați auzit, fiilor, în parte, o puțină urmă a isprăvii acesteia! O, ascultare,

mântuirea tuturor credincioșilor! O, ascultare, născătoarea tuturor faptelor bune! O, ascultare, aflătoarea Împărăției! O, ascultare, care deschizi cerurile și sui pe oameni de la pământ! O, ascultare, hrânitoare a tuturor sfinților, din care au supt ei lapte și prin care s-au făcut desăvârșiți! O, ascultare, care ești locuitoare împreună cu îngerii!”

† Zis-a avva Pimen: „Ce folos este să meargă cineva la un meșteșug și să nu-l învețe? Așa este și cu mersul la Biserică. Dacă mergi, apucă-te de treabă și fă ceea ce Dumnezeu îți transmite prin glasul Evangheliei și al predicii!”

† Zis-a un bătrân oarecare: „Fiilor, trebuie ca noi mai mult cu cuvintele cele dumnezeiești să ne hrănim și cu învățăturile sfinților părinți să prăznuim, nu numai pântecelul să-l hrănim și să-l săturăm, iar de suflet să nu purtăm grijă, ci duhovnicește să prăznuim veselindu-ne!”

† Zis-a avva Antonie: „De la aproapele este viața și moartea, căci de-l vom câștiga pe fratele, pe Dumnezeu Îl dobândim; iar de-l vom sminti, lui Hristos greșim. Căci sminteala e mai gravă decât sinuciderea”.

† Zis-a un bătrân: „De vei auzi că cineva te-a grăit de rău și te-a defăimat, iar acela va veni la tine, să nu îi spui pe față, ci veseleşte-te împreună cu el și fii cu fața veselă către dânsul, ca să ai îndrăzneală către Dumnezeu în rugăciunea ta. Căci, în felul acesta îți tai voia și așa cu i-ai iertat tu lui, și Dumnezeu îți va ierta ție”.

† Zis-a Avva Sisoe: „Când va fi vreun om care poartă grijă de tine, nu trebuie tu să-i poruncești cum să-ți poarte de grijă. Ce, îi spui tu cumva lui Dumnezeu cum să facă să răsară soarele?”.

† Zis-a avva Pimen: „L-a întrebat pe avva Paisie odată cineva: „Ce voi face sufletului meu, că e nesimțitor și nu se teme de Dumnezeu?” Și i-a zis lui: „Du-te, lipește-te de omul care se teme de Dumnezeu și apropiindu-te, te vei învăța și tu a te teme de Dumnezeu. Imită și urmează exemplul celor de lângă tine, pentru că Dumnezeu, cu siguranță, îți trimite modele”.

† Zis-a avva Evagrie: „Adu-ți aminte întotdeauna de moartea ta, nu uita apoi de Judecata cea înfricoșătoare și nu va fi greșeală în sufletul tău”.

† Zis-a avva Ilie: „Eu de trei lucruri mă tem - când va fi să iasă sufletul meu din trup, când voi ieși să-L întâmpin pe Dumnezeu și când va fi judecata mea”.

† Spus-a avva Moise: „Dacă nu va avea omul în inima sa cum că este păcătos, Dumnezeu nu-l ascultă pe el!” Și a zis fratele: „Cum vine aceasta: *a avea în inimă că este păcătos*. Și i-a zis lui bătrânul: „Cel ce poartă grijă de păcatele sale, nu le vede pe cele ale aproapelui său”.

† L-a întrebat un frate pe avva Pimen, zicând: „De voi vedea greșeala fratelui meu, bine este să o acopăr?” I-a zis lui bătrânul: „În orice ceas vom acoperi greșeala fratelui nostru și Dumnezeu o va acoperi pe a noastră; și în orice ceas o arătăm pe a fratelui și Dumnezeu o arată pe a noastră”.

† Zis-a avva Pimen: „Scris este, că *cele ce au văzut ochii tăi, acelea să le mărturisești*. Iar eu vă zic vouă, că deși veți pipăi cu mâinile voastre, să nu mărturisiți că un frate a făcut cutare sau cutare. Că i se părea unuia că a văzut pe un frate al lui păcătuind cu o femeie și mult fiind luptat în gândul său, ducându-se i-a lovit cu piciorul și le-a zis: *Încetați odată! Până când veți face nerușinare?* Și de fapt erau doi snopi de grâu. Deci cele ce i se păreau a se întâmpla erau doar în mintea lui păcatoasă. Pentru aceasta v-am zis vouă că deși veți pipăi cu mâinile voastre, să nu muștrați”.

Sfântul Ierarh Nicolae

06 decembrie

Sfântul Nicolae, ierarhul din localitatea Mira, este cel mai cunoscut și iubit Sfânt al Bisericii Ortodoxe. Născut în jurul anului 280, în localitatea Patara Lichiei, și trecut la cele vesnice în jurul anului 345, în localitatea Mira (astazi Kocademre, Turcia), acest Sfânt ierarh s-a făcut pe sine chip al smereniei și al sărăciei, slujind lui Dumnezeu și semenilor săi, nu numai până în ultimul ceas al vieții sale, ci și până astăzi.

Sfântul Ierarh Nicolae din Mira Lichiei este cunoscut drept ocrotitor al celor acuzați pe nedrept, al comercianților și al călătorilor, al fetelor nemăritate și al mireselelor și, în mod special, al copiilor mici.

Sfântul Nicolae a fost rânduit spre cinstire în ziua de 6 decembrie, pentru că în această zi el i-a apărut în vis

Sfântului Împărat Constantin cel Mare, cerându-i să-i ierte pe cei trei tineri nevinovați, care urmau a fi omorâți a doua zi.

Deși a fost cunoscut și iubit încă din timpul vieții sale, săvârșind nenumarate minuni, ierarhul din Mira începe să fie cinstit, mai ales începând cu secolul al VI-lea, la peste doua sute de ani, de la adormirea lui în Domnul,

când numele său apare menționat într-un martirologiu roman. În același secol, episcopul Nicolae din Pinara înalță o biserică închinată Sfântului Nicolae din Mira Lichiei.

Pentru că multele lui milostenii să fie mai cu lesnire cunoscute, să arătăm una și anume: Era un bărbat în cetatea aceea, dintre cei slăviți și bogăți, care mai pe urmă a rămas sărac și neslăvit, căci viața veacului acestuia este nestatornică. Bărbatul acela avea trei fete foarte frumoase și acum, fiind lipsit de toate cele de trebuință, nu avea nici hrană, nici îmbrăcăminte și cugetă să-și dea fetele sale spre desfrânare, iar casa sa să o facă casă necurată, pentru sărăcia lui cea mare, ca doar astfel să aibă ceva de folos și să câștige pentru el și fetele sale îmbrăcăminte și hrană. Vai, în ce fel de gânduri necuvioase alungă pe om sărăcia cea mare!

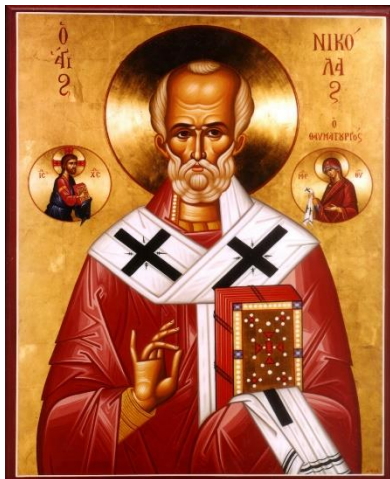
Deci bătrânul acela fiind în astfel de cugete rele și gândul său cel rău vrând acum a-l aduce cu ticăloșie în fapt, Dumnezeu Care nu voiește a vedea în pierzare firea omenească, ci cu iubire de oameni, se pleacă spre nevoile noastre, a pus bunătațe în inima plăcutului Său, Sfântul Nicolae și l-a trimis spre ajutor către bărbatul care era să piară cu sufletul, prin însuflare tainică, mângâind pe cel ce era în sărăcie și scăpându-l din căderea păcatului.

Deci, auzind Sfântul Nicolae de lipsa cea mare a bărbatului aceluia și prin dumnezeiască descoperire înștiințându-se de cugetarea lui cea rea, i-a părut foarte rău pentru dânsul și a cugetat că astfel cu mâna sa cea făcătoare de bine, să-l răpească, împre-

ună cu fetele sale ca din foc de la sărăcie și de la păcat. Însă n-a vrut să fie de față cu bărbatul acela, ca să-i spună despre facerea sa de bine, ci, în taină a cugetat să-i dea aceluia milostenia sa cu îndurare. Și aceasta vrea s-o facă pentru două pricini: întâi ca să scape de slava omenească, pentru că ținea seama de ce zicea Evanghelia: Luați aminte, să nu faceți milostenia voastră înaintea oamenilor; și, al doilea, ca și pe bărbatul acela, care odinioară era bogat iar acum ajunsese în mare sărăcie, să nu-l rușineze, căci știa că sunt grele unele ca acestea, celor ce din bogăție și din slavă cad în sărăcie, fiindcă se rușinează sufletele acelora, aducându-le aminte de bogăția cea mai dinainte. Pentru aceasta, a gândit a face așa, după cuvântul lui Hristos: Să nu știe stânga ta, ce face dreapta ta. Căci atât de mult fugea de slava omenească, încât chiar de acela căruia îi făcea bine se sârguia a se tăinuși pe sine.

Așadar, luând o legătură mare de galbeni, a mers în miezul nopții la casa aceluia bărbat și, aruncând-o înăuntru pe fereastra acelei case, degrabă s-a întors la casa sa.

Dimineață, sculându-se bărbatul și aflând legătura, a dezlegat-o și văzând galbenii s-a înspăimântat, căci socotea că este vreo nălucire, temându-se că nu cumva aurul ce vedea să fie vreo înșelăciune, de vreme ce nu aștepta de la nimeni și de nicăieri vreun făcător de bine. Drept aceea, întorcând galbenii cu vârful degetului, privea cu dinadinsul și cunoscând că este adevărat, se veselea și se minuna, iar de bucurie, plângea cu lacrimi fierbinți și, cugetând mult în sine cine i-ar fi făcut lui o asemenea facere de bine, nu se dumirea. Deci, socotind a fi purtarea de grijă a lui Dumnezeu, îi mulțumea neîncetat, dând laudă Domnului Celui ce se îngrijește de toți. Apoi îndată pe

una din fetele sale, pe cea mai mare, a măritat-o după un bărbat și i-a dat aurul cel primit din destul pentru zestrea ei.

Despre aceasta înștiințându-se minunatul Nicolae, că a făcut după voia lui, bărbatul acela, i-a părut bine. Și iarăși se arăta gata a face aceeași milă cu a două fiică a bătrânului, sîrguindu-se a păzi și pe fecioara aceasta prin nunta legiuită de păcatul cel fărădelege. Deci, pregăti și altă legătură de galbeni, asemenea cu cealaltă și, peste noapte, ferindu-se de toți, a aruncat-o pe aceeași fereastră, în casa bătăniei aceluia.

Dimineață, sculându-se acel om sărac, a găsit iarăși aur, asemenea ca întâia oară. Apoi a început a se minuna și de acela și, căzând cu fața la pământ, cu lacrimi fierbinți mulțumea, zicând: "Dumnezeule, voitorul milei și chivernisorul mântuirii noastre, care mai întâi m-ai răscumpărat cu Sângele Tău și acum casa mea și pe fiicele mele izbăvind-ne prin aur din cursă celui rău, Însuși arată-mi pe cel ce slujește voii Tale celei milostive și bunătății Tale celei iubitoare de oameni. Arată-mi pe îngerul Tău cel pământesc, pe cel ce ne păzește pe noi de pierderea păcatului, ca să știu cine este unul ca acela, care ne scoate pe noi din sărăcia ce ne întristează și care ne izbăvește de gândurile cele rele, că iată, după mila Ta, Doamne, cu

îndurarea cea făcută în taină, cu mâna plăcutului al Tău, voi da și pe a doua fiică a mea cu nuntă legiuită după bărbat și așa voi scăpa de cursele diavolului, care vrea prin câștig necurat să-mi aducă mare pierdere.

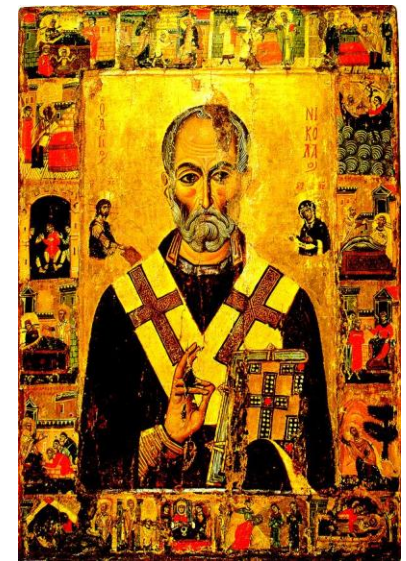
Apoi bărbatul acela, rugându-se Domnului și mulțumind bunătății Lui, a făcut nuntă și fiicele sale de a doua, având nădejde în Dumnezeu - căci neîndoită nădejde și-a pus în El - cum că va purta grijă și pentru a treia fiică a lui și-i va da și acesteia să aibă viețuitor iubit, după lege, trimițându-i iarăși aur din destul, tot cu acea mină făcătoare de bine. De aceea, nu dormea noaptea străjuind, ca să poată simți pe făcătorul de bine și să se învrednicească a vedea de unde îi aduce aurul acela. Și iată, nu după multă vreme, a sosit cel așteptat. Căci a venit și a treia oară plăcutul lui Hristos, Nicolae și, ajungând la locul cel obișnuit, tot așa a aruncat o legătură de galbeni pe aceeași fereastră și îndată s-a întors la casa sa. Tatăl fecioarelor găsind aurul aruncat pe fereastră, a alergat îndată cât putea în urma celui ce se întorcea la casa sa, pe care, ajungându-l și cunoscându-l cine este - căci sfântul nu era necunoscut pentru fapta lui cea bună și pentru neamul lui cel luminat -, a căzut la picioarele lui, sărutându-le și numindu-l izbăvitor, ajutător și mântuitor sufletelor, celor ce ajunseseră întru pierderea cea mai de pe urmă. Apoi zise: „De nu m-ar fi ridicat pe mine Domnul cel mare întru milă, prin îndurările tale, de mult aș fi pierit eu, ticălosul tată, împreună cu fiicele mele, prin căderea în focul Sodomei, vai mie!

Și iată, acum prin tine suntem mântuiți din amara cădere în păcat”. Acestea și mai multe grăia cu lacrimi către sfânt. Iar el abia l-a ridicat pe picioare și cu jurământ a zis aceluia, că în toată viața lui să nu spună nimănui ceea ce s-a făcut. Apoi sfântul, spunând multe spre folosul omului aceluia l-a trimis la casa sa.

Marele plăcut al lui Dumnezeu a viețuit ani destui, strălucind în mijlocul cetății Mirelor cu dumnezeieștile podoabe, după cum zice dumnezeiasca Scriptură: "Ca un luceafăr de dimineață prin mijlocul norilor, ca luna plină de zilele sale și ca soarele ce strălucește asupra Bisericii Dumnezeului Celui prea înalt, ca un crin lângă izvoarele apelor și ca niște mir de mult preț, bine mirosind tuturor".

În adânci bătrânețe, fiind plin de zile bune, și-a dat datoria cea de obște a firii omenești, bolind puțin cu trupul, apoi și-a săvârșit bine viața sa vremelnică. Deci a fost petrecut cu bucurie și cu psalmi la viața cea neîmbătrânită și fericită, însoțindu-l sfinții îngeri și întâmpinându-l cetele sfinților.

Lângă cinstitul lui trup adunându-se episcopi de prin toate cetățile, în mulțime fără număr, l-au pus cu cinste în biserica cea sobornicească a mitropoliei Mirelor, în ziua a șasea a lunii decembrie. Apoi se săvârșiră multe minuni de către sfințele moaște ale plăcutului lui Dumnezeu. Pentru că a izvorât mir cu bună mireasmă din moaștele lui, cu care, ungându-se cei bolnavi, dobândeau sănătate.

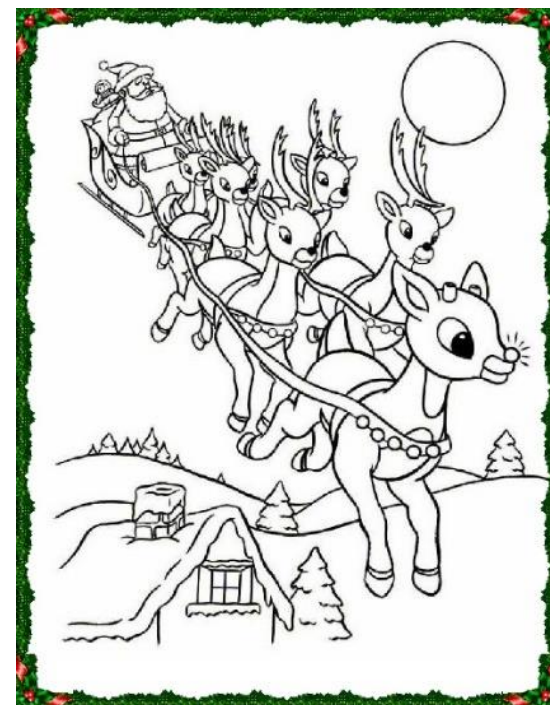

LĂSAȚI COPILII SĂ VINĂ LA MINE ȘI NU-I OPRIȚI

pagina celor mici

Vindecarea orbului din Ierihon

Baba iarnă intră-n sat

Otilia Cazimir

Alergând ca de napastă,
Au venit buluc pe coastă
Doi băieți, mai isteți,
Să dea veste la neveste
C-au văzut în deal la stână,
Coborând din vârf de munte,
Peste ape fără punte,
Iarna sură și bătrână...

Mai târziu, mai pe-nserat,
A intrat și baba-n sat:
Uite-o-n capul podului,
În văzul norodului,
Pe-un butuc de lemn uscat,
Cu cojoc de căpătat,
Cu năframă de furat,
Cu catrință de aba,
Vântul să-l strecori prin ea!

Și cum suflă-n pumnii reci,
Scoate pâclă pe poteci,
Iar pe fund de văi destramă
Neguri vinete, de scamă...

Și-au ieșit baieteii mici,
Mici și mulți
Și desculți,
Și câțiva mai măricei,
Cu biciuști și cu nuiete
Și cu praștii subțirele,
Să alunge de pe-aici
Iarna cea cu gânduri rele...

Doamna-gerului, bătrână,
S-a sculat de la pământ.
Și-nălțând spre cer o mână,
Ca o cumpănă uscată
De fântână.

A pornit în jos pe vânt,
Încrunțată, blestemând,
Și-a lăsat în urma ei
Promoroacă și polei.

Pe ogoare, corbi și cioare,
Prin păduri, lupii suri,
Și de-a lungul drumului
Numai scama fumului...

Omul de zăpadă

Omul de zăpadă
Are guturai.
Tare i-ar fi bună
O cană de ceai.

Zice iepurașul,
Îndulcindu-și glasul:
„-Îți ofer un ceai,
Dar te costă...nasul!”

Eu sunt omul de zăpadă

Eu sunt omul de zăpadă
Așezat în colț de stradă,
Vântul și cu soarele
Mi-au topit picioarele.

Chiar dacă-s mai mititel
Nu sunt supărat defel.
Fulgii când încep să cadă
Se așterne iar zăpadă.

Toți copiii vor veni,
Împreună vor trudi,
Dintr-un bulgăre mai mare
Îmi vor face iar picioare.

C'est Noël

Teodora Pelin

C'est Noël, c'est bientôt Noël,
Il y a des étoiles dans le ciel.
Les toits sont blancs et sur les branches
L'hiver met des étoiles blanches...

C'est décembre, c'est bientôt Noël
Il y a des flocons dans le ciel,
Et sur la terre tout s'illumine
Les places, les rues et les vitrines...

C'est la nuit de Noël, un peu avant minuit,
A l'heure où tout est calme, même les souris.
On avait pendu nos bas devant la cheminée,
Pour que le Père Noël les trouve des son arrivée...

Aladin și lampa fermecată

(benzi desenate)

A fost odată un băiat sărac, pe nume Aladin. Într-o zi, un mare dregător îi făgădui o răsplată însemnată, în aur și giuvaere, cu condiția să-l ajute la împlinirea unei isprăvi. pe băiat la

vrăjitor, îi înăuntrul, acolo o păzească un inel

Aladin vrăjitorul nu-l lăsă să iasă din peșteră înainte de a-i da vechitura aceea prăfuită. Bănuitor, băiatul nu se învoi la așa ceva... Înfurat, vrăjitorul răsturnă o piatră grea peste gura peșterii, închizându-l acolo pe Aladin. Numai că baiatul, amintindu-și de inelul primit, îl răsuci pe deget de trei ori și, dintr-o dată, apără Duhul Inelului. Aladin îi porunci să-l ducă numaidecât acasă, unde și a junse cât ai bate din palme!

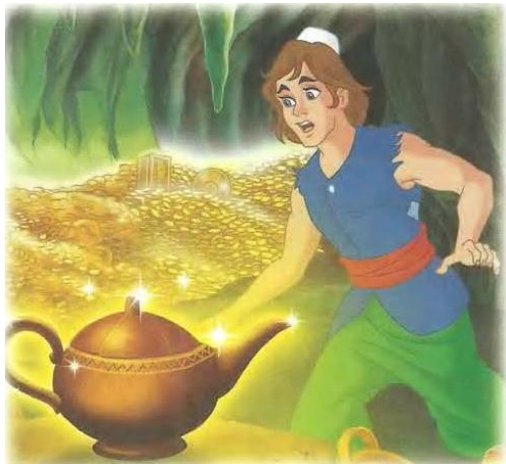
Într-o bună zi, dând peste lampa prăfuită luată din peșteră, Aladin se apucă să o curețe și, frecând cu nădejde, dîne a apără o altă arătare – Duhul Lămpii. Și cum acesta îi spusese că îi poate îndeplini orice dorință, băiatul îi ceru un palat semeț și saci doldora de aur.

Peste ceva vreme, Aladin se îndrăgosti de fiica sultanului de prin partea locului. Curând, cei doi tineri se căsătoriseră și părea că nimic nu le putea umbri fericirea.

Aladin se învoi. Ducându-l gura strâmtă a unei peșteri, dregătorul, care era și porunci să se strecoare să caute și să-i aducă de lampă veche. Iar ca să se de cine știe ce rele, îi dădu fermecat.

găsi lampa cu pricina, dar

Într-una din zile, însă, vechea cunoștință a lui Aladin, vrăjitorul, află că tânărul scăpase, cu tot cu lampa fermecată. Ca să i-o poată lua, el se prefăcu într-un negustor de lămpi și se infățișă la palatul lui Aladin, strigând cât îl ținea gura: „Dau la schimb lămpi noi și arătoase, pe lămpi vechi!”.

Prințesa nu știa de puterle lămpii lui Aladin, așa că dădu vechea lampă și primi de la negustor una nouă-nouță. Plecând în graba mare, vrăjitorul prinse să frece lampa, chemând Duhul Lămpii și poruncindu-i: „Ia acum apaltul lui Aladin, cu frumoasa prințesă cu tot, și du-ne într-un loc cât mai departe de aici!”.

Iar duhul îndeplini porunca vicelanului vrăjitor.

fost sperietura lui Aladin când s-a s-a pomenit fără palat și fără de soție.

Îi porunci Duhului Inelului să-l ducă acolo unde se află soțioara lui și fermecată.

Și, cât ai clipi, se trezi în fusesse furat. Cum vrăjitorul dormea, lampa înapoi.

Când apără Duhul porunci să-l ducă pe vrăjitor într-un îndepărtat, din care să nu se mai vreodată.

Apoi, îi ceru să-l ducă cu palat, în orașul

aceea, Aladin și fericiți, până la

adânci bătrâneți.

Și, din ziua soția lui au trăit

adânci bătrâneți.

acum apaltul lui Aladin, cu frumoasa prințesă cu tot, și du-ne într-un loc cât mai departe de aici!”.

Iar duhul îndeplini porunca vicelanului vrăjitor.

fost sperietura lui Aladin când s-a s-a pomenit fără palat și fără de soție.

Îi porunci Duhului Inelului să-l ducă acolo unde se află soțioara lui și fermecată.

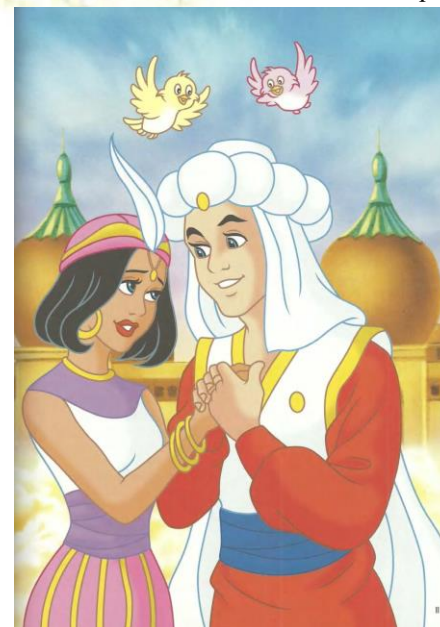
Și, cât ai clipi, se trezi în fusesse furat. Cum vrăjitorul dormea, lampa înapoi.

Când apără Duhul porunci să-l ducă pe vrăjitor într-un îndepărtat, din care să nu se mai vreodată.

Apoi, îi ceru să-l ducă cu palat, în orașul

aceea, Aladin și fericiți, până la

adânci bătrâneți.

ROMÂNIA

Țara mea de glorie, Țara mea de dor...

În aceste pagini dedicate Asociației Românești, vă supunem atenției, dragi cititori, câteva repere din istoria ei – principii, idealuri și gânduri de viitor -, idei pe care le-am preluat și noi în demersul de re-înființare a acesteia.

* *
*

„Românii din străinătate, în marea lor majoritate, au fost și sunt adevărați ambasadori ai Neamului Românesc, dovedindu-și pregătirea, inteligența, hărnicia, priceperea și dragostea de neam.

În toate domeniile de viață și activitate (cultură, știință, tehnică, medicină, învățământ, economie, sport, etc.), **România** este reprezentată cu cinste de către românii aflați în străinătate.

Fiind cunoscători atenți și direcți ai democrației și sistemelor țărilor, în care trăiesc, Românii din diaspora reprezintă un veritabil potențial uman, ce poate contribui considerabil la prosperitatea Țării și la viitorul ei.

Atragerea și participarea acestor oameni la reconstrucția și dezvoltarea țării nu poate fi decât un real câștig pentru aceasta.

Punerea integrală în drepturi a acestor persoane o considerăm astfel de la sine înțeleasă, chiar dacă, din diferite considerente (profesionale, studii, etc.), mulți dintre acești români vor mai trebui să-și păstreze încă, pentru o perioadă mai mult sau mai puțin îndelungată, domiciliul în străinătate. Pe moment, acest lucru ar fi chiar mai degrabă în avantajul tuturor, fiind oricum una din caracteristicile unei lumi libere și democratice.

Principii

Asociația Românească trebuie să își desfășoare activitatea în spiritul moralei creștine și al respectului pentru principiile democratice.

Românii de peste hotare, ca fii ai României, sunt egali în drepturi și îndatoriri cu cei din țară.

Asociația Românească își va păstra independența totală, față de guvern, parlament, senat și președinție, precum și față de toate formațiunile politice.

Asociația Românească va colabora cu factorii de decizie interni și internaționali, în vederea promovării României – a istoriei, culturii și tradiției bi-milenare. Această colaborare nu înseamnă acceptarea necondiționată a inițiativelor, hotărârilor sau acțiunilor factorilor de putere.

Asociația Românească inițiază, participă, facilitează și concertează acțiuni și inițiative în favoarea promovării României. Prin acțiuni și inițiative în favoarea promovării României se înțeleg acele acțiuni și inițiative care:

- contribuie la integrarea spirituală, redeșteptarea conștiinței naționale și apărarea drepturilor românilor aflați în teritoriile înstrăinate ale României interbelice;

- contribuie la revirimentul moral și spiritual al românilor

- militează pentru drepturile culturale și religioase ale comunităților românești din țările învecinate, stabilind un climat de încredere și cooperare cu țările respective;

- sprijină institutiile democratice din România

- sprijină procesul de redresare și dezvoltare economică a Țării;

Forme de acțiune:

Aceste acțiuni pot lua diferite forme: scrisori, scrisori deschise și petiții la adresa guvernului și președinției României; scrisori la redacțiile ziarelor și posturilor de televiziune, în chestiuni de istorie și cultură, ce privesc România; organizarea de centre de informare despre România - istorie, cultură și tradiție; reuniuni și alte activități cu caracter informativ și de promovare.

CALENDAR

= mari români născuți în luna noiembrie =

- 1 decembrie 1892: Cezar Petrescu, scriitor (d. 1961)
 1 decembrie 1925: Andrei Scrima, teolog ortodox (d. 2000)
 1 decembrie 1931: Johnny Răducanu, muzician de jazz (d. 2011)
 2 decembrie 1935: Nicolae Labiș, poet (d. 1956)
 2 decembrie 1936: Mitică Popescu, actor
 2 decembrie 1973: Monica Seleș, jucătoare de tenis
 4 decembrie 1883: Nicolae Cartoianu, academician, istoric literar, pedagog (d. 1944)
 6 decembrie 1864: Nicodim Munteanu, patriarh al României (d. 1948)
 7 decembrie 1939: Nicolae Sabău, cântăreț de muzică populară
 8 decembrie 1876: Constantin Moisil, istoric, considerat întemeietorul numismaticii românești (d. 1958)
 8 decembrie 1957: Ștefan Hrușcă, cântăreț
 10 decembrie 1919: Sile Dinicu, dirijor, pianist și compozitor (d. 1993)
 10 decembrie 1934: Leopoldina Bălănuță, actriță (d. 1998)
 12 decembrie 1953: Dan C. Mihăilescu, istoric critic literar și traducător
 14 decembrie 1918: Radu Beligan, actor
 14 decembrie 1946: Aura Urziceanu, cântăreață de jazz
 15 decembrie 1951: Ioan Luchian Mihalea, compozitor, dirijor (d. 1993)
 17 decembrie 1893: Dimitrie Bagdasar, medic, creatorul școlii românești de neurochirurgie (d. 1946)
 18 decembrie 1925: Vasile Veselovski, compozitor de muzică ușoară (d. 1998)
 20 decembrie 1808: Andrei Șaguna, preot, mitropolit ortodox al Ardealului, membru de onoare al Academiei Române (d. 1873)
 21 decembrie 1597: Petru Movilă, teolog și om de cultură, mitropolit al Kievului (d. 1646)
 21 decembrie 1886: Gheorghe Tătărăscu, politician, prim-ministru al României (d. 1957)
 21 decembrie 1935: Stela Popescu, actriță
 21 decembrie 1938: Adela Mărculescu, actriță
 22 decembrie 1889: Nichifor Crainic, eseist și poet, director al revistei *Gândirea* (1928–1944) (d. 1972)
 25 decembrie 1932: Cristian Popișteanu, istoric, redactorul revistei *Magazin istoric* (d. 1999)
 25 decembrie 1941: Ioan Alexandru, poet și traducător (d. 2000)
 25 decembrie 1978: Paula Seling, cântăreață
 27 decembrie 1897: Tudor Vianu, poet, estetician și filosof (d. 1964)
 28 decembrie 1805: Eftimie Murgu, filolog, filosof și lingvist, conducător al Revoluției de la 1848 din Țara Românească (d. 1870)
 29 decembrie 1873: Ovid Densușianu, poet, lingvist, folclorist și istoric literar roman

DECEMBRIE

ziua 9 ore, noaptea 15 ore

- 1 V Sf. Proroc Naum; Sf. Cuv. Filaret cel Milostiv
 2 S Sf. Proroc Avacum; Sf. Mc. Miropi; Sf. Ier. Solomon
 3 D + Sf. Cuv. Gheorghe de la Cernica și Căldărușani; Sf. Proroc Sofonie - **Duminica a 31-a după Rusalii** Ev. Luca 18,35-43 (*Vindecarea orbului din Ierihon*)
 4 L + Sf. Mare Mc. Varvara; Sf. Cuv. Ioan Damaschin; Sf. Sfințit Mc. Alexandru
 5 M +) Sf. Cuv. Sava cel Sfințit; Sf. Mc. Anastasie
 6 M +) Sf. Ier. Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni
 7 J +) Sf. Mc. Filoftea de la Curtea de Argeș; Sf. Ier. Ambrozie al Mediolanului
 8 V Sf. Cuv. Patapie; Sf. Ap. Cezar, Tihic și Onisifor
 9 S Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sf. Ana;
 10 D Sf. Mc. Mina, Ermoghen și Evgraf - **Duminica a 27-a după Rusalii**. Ap. Efeseni 6,10-17; Ev. Luca 13,10-17 (*Tămăduirea femeii gârbove*)
 11 L Sf. Cuv. Daniil Stâlplnicul și Luca cel Nou
 12 M +) Sf. Ier. Spiridon, episcopul Trimitundeii, făcătorul de minuni
 13 M +) Sf. Gherman din Alaska; + Sf. Ier. Dosoftei, mitropolitul Moldovei; + Sf. Mari Mc. Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sf. Mc. Lucia
 14 J Sf. Mc. Tirs, Calinic, Filimon și Apolonie
 15 V Sf. Sfințit Mc. Elefterie, episcopul Iliriei, și mama sa, Sf. Mc. Antia
 16 S Sf. Proroc Agheu; Sf. Teofana împărăteasa
 17 D Sf. Proroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail - **Duminica a 28-a după Rusalii** - Ev. Luca 14,16-24 (*Pilda celor poștiți la cină*)
 18 L +) Sf. Cuv. Daniil Sihastrul; Sf. Mc. Sebastian și Zoe; Sf. Ier. Modest
 19 M Sf. Mc. Bonifatie; Sf. Aglaia; Sf. Ier. Grichtentie, episcopul Etiopiei
 20 M Sf. Sfințit Mc. Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei
 21 J Sf. Mc. Iuliana din Nicomidia; Sf. Mc. Temistocle
 22 V + Sf. Ier. Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Sf. Mare Mc. Anastasia (*Zi aliturgică*)
 23 S Sfinții 10 Mucenici din Creta; Sf. Ier. Pavel, arhiepiscopul Neocezareei
 24 D Sf. Cuv. Mc. Eugenia (*Ajunul Crăciunului*) - **Duminica dinaintea Nașterii Domnului** (a Sf. Părinți după trup ai Domnului). Ev. Matei 1,1-25
 25 L (+) Nașterea Domnului (*Crăciunul*)
 26 M +) Soborul Maicii Domnului. +) Sf. Cuv. Nicodim cel Sfințit de la Tismana
 27 M + Sfântul Ap., întâiul Mc. și Arhidiacon Ștefan (*Harți*)
 28 J Sfinții 20.000 de Mucenici din Nicomidia
 29 V Sfinții 14.000 de prunci uciși din porunca lui Irod (*Harți*)
 30 S Sf. Mc. Anisia fecioara; Sf. Cuv. Teodora; Sf. Cuv. Leon
 31 D Sf. Cuv. Melania Romana; Sf. Mc. Hermes (*Odovania praznicului Nașterii Domnului*) - **Duminica după Nașterea Domnului** - Ev. Matei 2,13-23 (*Fuga în Egipt*).

